

Su Almış Bir Kayığım

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 29 Eylül 2018

İhtimamla büyüyen hangi mevsimde öldüm?
Hangi yarımı çaldı şiir?
Köklerimde vecizenin tohumları
Eşlik ettiğinden beri
İçimde kalan kaçınıcı ukde?
Ördüğüm aşkın hizasında;
Karınca adımların inhisarında
Belki göğün kuş bakışı ihlali
Bazen sabrımın ortasından bölünüp
Ansızın da göğün delindiği.

Uyuttum masallarımı;
Öncemi avuttum
Biraz redif kattım içimdeki yetime
Biraz nane koydum içtiği ne ise:
Haydi, dedim:
Tut elimi ettiğim sitelere bakma sen
Varlığın hegemonyasında,
Dinginliğin sulh bildiği
Şunca kısacık öyküyü
Yatırmışken uykuya...
Derinlerdeki enkazım madem
Kimseler asla bulamayacak eşkâlimi.
Selametın varlığına binaen
Kanadığım dünlere not düştüğüm kaydım
Yalandan mı sevdim ben hayatı?
Kuş kondurmadı da hani hiç kimse:
Ne içimdeki şiirler yarım kaldı
Ne de öldürdüğüm yarınlar birilerine battı...

Mademki seyrüseferindeyim çocuk neşemin;
Mademki korunaklı dünyama katmıyorum el-âlemi
Hadi vurun davullara
Yarama tuz bastım basalı.

Zemherilerin kuytusunda
Su almış bir kayığım.
Küreklerimden hangisini yuttu deniz?
Hangi matemini başını okşadı en yakınım?
Ayırdında olsam da nafîle
Kanatların ikisine birden kurşun değdi dünden
Zalimlerin metruk yalanlarına sustum susalı
İçimdeki bu huysuz çocuğu
Kimlere teslim etmeli?

Köhne bir hikâyede baş kaldırdım:
Bir yarımada tutsaklığım süre gelmekte
İhanetin bedelini ben mi ödeyeceğim
Bir başıma?
Saklı kayıtları sunmadan Tanrı'ya
Neyi şerh düşeceğim
İçin için deşerken iblis
Deli fişek rüyalarımı?

Hangi meziyetimi yok saydımsa,
Hangi gölgeyi boykot edip haykırdımsa.
Ben bir ebabil kuşuyum işin aslı:
Metaneti ve öfkesi de içinde saklı:
En çok kendine yazgıyı
Halesinde ömrün deşifre ettiği bunca sırrı.

Zamandan ayrı düştüm
Mekânla da olmadı oysa derdim.
İçimdeki ilhama denk düştüm
Zifirin tümü boca edilmişken
Kanatsız beyazımda;
Süt beyazı ruhumda
Bazen unuttuğum gerçekleri
Bir bir sunarken Tanrı.